

[Pinholt.]

at han har afsvoret sin Afstamning, og det er altid de ringeste, der gør det. Jeg vil sige, at Hovbøndernes Efterkommere har løftet Danmarks Navn ud over Verden, som aldrig disse Kunstnere tilnærmelsesvis kunde gøre, saa Hovbøndernes Efterkommere behøver i ingen Henseende at skamme sig ved Siden af disse Mennesker.

Til Slut vil jeg sige, at hvis dette Lands Borgere, som dog er i Besiddelse af nogen sund Sans, skulde afgøre, hvem der skulde have nogen Støtte fra det offentlige Side for den Kunstvirksomhed, de udfoldede, da kan man være overbevist om, at disse Kunstnere fik en langt beskednere Part, end de faar nu. Jeg vil bede disse Kunstnere tænke paa dette, thi jeg tror, at Fremtiden vil vise, at nok er vi taalmodige, og nok er man taalsom, men der er Grænser, som ikke kan overskrides. Det vil jeg bede disse Folk tænke paa, og dernæst, om at holde deres Skældsord for sig selv; det vil de staa sig ved; os kan det være revnende ligegyldig.

Formanden: Efter disse Udtalelser af det ærede Medlem, hvoraf det fremgaar, at denne Sag har været grundigt drøftet i Finansudvalget med et efter det ærede Medlems Udtalelser tilfredsstillende Resultat, turde jeg maaske henstille, at man nu afsluttede denne Debat, da jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer vil være interesserede i, at det ikke bliver nødvendigt at afholde Aftenmøde i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har Ordet.

Holdgaard: Jeg frafalder Ordet.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det er en Selvfølge, at jeg skal efterkomme den højtærede Formands Henstilling. En Række Talere, 4—5 Medlemmer, har nu rejst Spørgsmaalet om Statens Stilling til Kunsten. Jeg har i Finansudvalget haft Lejlighed til at tale med de højtærede Finansudvalgsmedlemmer om Sagen. Jeg har i Efteraaret udtalt mig udførligt derom og kan henvise dertil. Derfor skal mit Svar i Dag kun vedrøre de bestemte Enkeltheder, som er omtalt her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) spurgte: Hvorfor er den Undervisningsplan, der blev fastsat for en halv Snes Aar siden, ikke gennemført ved Akademiet? Dette Spørgsmaal rummer en Paastand, men ogsaa kun en Paastand. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen var inde paa det samme. Der er enkelte, som paastaar, at denne Un-

dervisningsplan ikke er ført ud i Livet, men Akademiet selv benægter det. Da nu denne Paastand er fremkommet fra et Par Medlemmers Side i denne Sal, vil jeg naturligvis underkaste Spørgsmaalet en omhyggelig Undersøgelse. Jeg kan i denne Sammenhæng sige, at hvad angaar det Ord, der lød fra den anden Side — i Stridens Hidsighed falder der let stærke Ord —, hvad det Ord angaar, som det ærede Medlem Hr. Pinholt paatalte, kan jeg sige, at jeg i et og alt er enig med det ærede Medlem Hr. Pinholt.

Om Indkøbene har jeg allerede udtalt mig i Efteraaret. Jeg nævnte overfor det højtærede Finansudvalg Indkøbskomiteen, og jeg tror, man forstod, at som den nu er sammensat, er den ikke ensidig. Den bestaar af Statens Kunstmuseums Direktør, Hr. Leo Svane, altsaa den nye Direktør, der har to Stemmer, og hvis Stemme altsaa gør Udslaget, naar Stemmerne staaar lige, af Maleren N. V. Dorph, af Billedhuggeren Utzon-Franck og af Departementschef Aagesen. Jeg tror ikke, man kan kalde denne Firemandskomiteé en ensidig modernistisk eller radikalistisk indstillet Komiteé.

To Taler har nævnt Udstillingen i Oslo, og det blev i hvert Fald af den ene Taler paastaaet, at det var en Klikeudstilling. Den Mand, der har staaet for den danske Kunsts Repræsentation i Oslo, er den Mand, som fra deres Side, der ordnede hele Udstillingen, blev udpeget dertil og anmodet derom.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard mente, at vel vil der altid hos den raadende Retning være en vis Tilbøjelighed til at feje andre Retninger til Side, men det var særlig slemt nu; i sin Tid fandtes det ikke — gik egentlig det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser ud paa —, thi de, der raadede den Gang, var i Besiddelse af en gammel Kultur. Da Foraarsudstillingen nu blev aabnet, vandrede jeg gennem Salene og blev i nogle af dem ledsaget af en gammel, velanset Maler. Han sagde til mig — jeg tror, der ligger en Del deri, og det er ogsaa Svar til det ærede Medlem Hr. Vanggaard, —, at han var født under en ulykkelig Stjerne, thi da han var ung, raadede de gamle, og saa lod de ikke ham komme til, og nu, han var blevet gammel, raadede de unge, og saa kunde han heller ikke komme til.

Mit Standpunkt til denne Sag er det, som var Grundtanken i den lille Tale, jeg holdt i Efteraaret, hvortil jeg ogsaa har henvist. Staten bør efter min Mening i Forholdet til Kunst og Videnskab og Litteratur, ligesom for Resten til Kirke og Skole, til Teater, til Film, til Radio, være den liberale Stat, den aandsfrie Stat. Ærede Medlemmer bør